

II Księga Królewska

Rozdział 3

1. Zaś Joram, potomek Ahaba, objął rządy nad Izraelem w Szomronie, osiemnastego roku Jozafata, króla judzkiego, i panował dwanaście lat. 2. Lecz czynił to, co było niegodziwym w oczach WIEKUISTEGO; jednak nie tak, jak jego ojciec i matka, bo usunął posąg Baala, który sporządził jego ojciec. 3. Jednak silnie lgnął do grzechów Jerobeama, syna Nebata, do których przywiódł Izraela; od tego nie odstąpił. 4. Zaś Mesza, król Moabu, był hodowcą trzód, więc składał w daninie królowi izraelskiemu po sto tysięcy jagniąt oraz wełnę ze stu tysięcy baranów. 5. A kiedy Ahab umarł, król Moabu zbuntował się przeciwko królowi izraelskiemu. 6. Zatem owego czasu król Joram wyruszył z Szomronu oraz zlustrował całego Izraela. 7. Posłał także do króla judzkiego Jozafata oraz kazał powiedzieć: Przeciw mnie zbuntował się król Moabu; czy wyruszysz ze mną na wojnę do Moabu? Więc odpowiedział: Wyruszę; rozporządzaj mną, jak samym sobą; moim ludem, jak twoim ludem, a moimi końmi, jak twoimi końmi. 8. Nadto się zapytał: Którą drogą wyruszysz? Więc odpowiedział: Drogą przez edomicką pustynię. 9. Tak wyruszył król izraelski, król judzki oraz król Edomu. Kiedy jednak krążyli przez siedem dni drogi, zabrakło wody wojsku oraz bydłu, które za nimi ciągnęło. 10. A król izraelski zawołał: Biada! WIEKUISTY wezwał trzech królów, aby ich wydać w moc Moabitów. 11. Jednak Jozafat powiedział: Czy tu nie ma proroka WIEKUISTEGO, abyśmy się przez niego poradzi! WIEKUISTEGO? Więc odezwał się jeden ze sług króla izraelskiego, mówiąc: Jest tu Elisza, syn Szafata, który wylewał wodę na ręce Eliasza. 12. Zatem Jozafat powiedział: Przy nim jest słowo WIEKUISTEGO! I zszedł do niego król izraelski, Jozafat oraz król Edomu. 13. A Elisza powiedział do króla izraelskiego: Co mam z tobą wspólnego? Idź do proroków twojego ojca oraz proroków twojej matki! Jednak król izraelski rzekł do niego: Nie! Bowiem WIEKUISTY wezwał tych trzech królów, aby ich wydać w moc Moabitów. 14. Wtedy Elisza powiedział: Żywym jest WIEKUISTY Zastępów, Bóg Izraela, w którego służbie stoję, że gdybym nie uwzględni! oblicza Jozefata, króla judzkiego – to bym na ciebie nie spojrz! ani na ciebie nie uważ! 15. A teraz sprowadźcie mi grajka. I za każdym razem, gdy grajek zagrał, tknęła go moc WIEKUISTEGO. 16. Zatem powiedział: Tak mówi WIEKUISTY: Uczynicie w tej dolinie rów przy rowie. 17. Bowiem tak powiedział WIEKUISTY: Nie zobaczycie ani wiatru, ani deszczu, a jednak ta dolina napełni się wod!; tak, że będziecie pili – wy, stada i wasze bydło. 18. A, że to jest zbyt bł!ahym dla WIEKUISTEGO, On wyda w wasz! moc i Moabitów. 19. Zburzycie wszystkie warowne miasta, wszystkie główne miasta, wytniecie wszystkie owocowe drzewa oraz zatamujecie wszystkie źródła wód; a wszystkie przedniejsze pola zawalicie kamieniami. 20. Więc rano, w porze składania ofiary z pokarmów, stało się, że oto nagle, od strony Edomu przyplęnęła woda i kraj napełnił się wod! 21. Zaś wszyscy Moabici, gdy usłyszeli, że nadciągnęli królowie, aby na nich uderzyć zwo!ali wszystko, co tylko mogło się przepasać pasem oraz stanęli nad granic! 22. A nazajutrz, kiedy słońce zablęło nad wod! 23. z rana wstali, i z daleka ukazała się

Moabitom czerwona jak krew woda. **23.** Więc zawołali: To krew! Pewnie królowie wzajemnie się wyniszczyli, jeden porażając drugiego. Zatem teraz do łupów, Moabici! **24.** Jednak kiedy dotarli do obozu izraelskiego Israelici wyruszyli oraz pobili Moabitów, tak, że przed nimi uciekli. Potem wtargnęli do kraju, wciąż rażąc Moabitów. **25.** Zburzyli także miasta i zarzucili wszystkie przedniejsze pola – każdy swoim kamieniem, tak, że je nimi zapełnili. Nadto zatamowali wszystkie źródła wód oraz poobcinali wszystkie owocowe drzewa. Zostawili tylko kamienie Kir Chareszetu, który otoczyli procarze, by je porazić. **26.** Zaś król Moabu widząc, że musi ulec w walce, zabrał ze sobą siedmuset ludzi, co dobywali miecza, aby się przebić do króla Edomu; ale to im się nie powiodło. **27.** Więc wziął swojego pierworodnego syna, który miał po nim panować, oraz złożył go na murze jako całopalenie; na co Israelitów opadła wielka zgroza. I odstąpili od niego oraz cofnęli się do kraju.

Nowa Biblia Gdańska

przekład

Śląskiego Towarzystwa Biblijnego

2012